

til. Jeg er fremdeles af den Anskuelse, at det ikke nytter mere her at fremkomme med et Forslag til en saadan Stat, sænd den yderste umiddelbare Nød er forhaanden, idet jeg har faaet den Overbeviisning, at man ikke let paa anden Maade bliver enig om et Forslag i den Henseende. Jeg antager derfor, at ligesaalet iaar som issør er Tidspunktet til paany at fremkomme med et saadant Forslag tilstede.

Jeg har endelig at bemærke, at Statsregnskabet for forrige Aar paa sædvanlig Maade er oversendt til Statsrevisionen, og jeg skal kun tillade mig at knytte den Bemærkning dertil, at, naar man ved at sammenligne den Kassebeholdning, der fandtes den 31te Marts 1853, med den Kassebeholdning, der fandtes den 31te Marts 1852, finder en Tilbagegang af omtrent 1,760,000 Rbd., saa ligger det for det Første deri, at medens man i Finansforslaget gik ud fra den Forudsætning, at Indbetalingerne paa den svævende Statsgjeld vilde balancere med Udbetalingerne, saa har — hvad der fra mange Sider er blevet betragtet som ønskeligt, navnlig af Hensyn til den skadelige Virkning paa de almindelige Creditforhold, som Følge af en altfor stor svævende Statsgjeld, — Staten paa den svævende Statsgjeld udbetalt 800,000 Rbd. mere, end derpaa er bleven indbetalt. Dernæst ere af Statskassens Beholdning 1,300,000 Rbd. Creditbeviser, som laae i Kassen den 31te Mars 1852, som Følge af de senere Love, der ere udfomne angaaende Creditbevisers Omverling, converterede til Obligationer, og ere saaledes gaaede over fra selve Kassebeholdningen til Reservefonden. Det er altsaa i Virkeligheden ingen Forringelse af Status, og det er en Selsfølge, at den større Udbetaling, der har fundet Sted paa den svævende Statsgjeld, i Sammenligning med Indbetalingen er i samme Grad en Formindfelse af Statens effective Gjeld.

Jeg maa beklage, at som Følge af, at den sidste Finanslov saa seent kom istand, har det været Regjeringen vanskeligt at faae alle de Oplysninger, der vedkomme nærværende Forslag, saa betimelig færdige, som den kunde

ønske, og jeg er derfor ikke for Diebliffet i Besiddelse af de trykte Anmærkninger, som vedkomme nærværende Finanslovsforslag, men jeg haaber, at de allerede iasten skulle komme tilstede og blive omdeelte, og jeg skal ligeledes have den Ære, at oversende Thingets høitærede Formand de haandskrevne Underbilag, der høre hertil. De vilde dog ogsaa have

(Det saaledes forelagte Udkast til Finansloven for Finantsaaret 1854—55 findes i Anhanget).

Formanden: Det forelagte Forslag til Finansloven er allerede omdeelt paa D. H. Medlemmers Pladser. — Den høitærede Finansminister har fremdeles Ordet for at forelægge et Lovforslag.

Finansministeren: Efterat Thronfølgeoven af 31te Juli dette Aar er udfommen, maa det betragtes som en nødvendig Følge af den forandrede Stilling, hvori hans Høihed Prinds Christian til Danmark derved er kommen, at der maatte blive Spørgsmaal om en Forhøielse af den Apanage, som hidtil har været ham tillagt som Prinds af Glücksborg. Denne Apanage bestod oprindeligt kun af omtrent 1,800 Rbd. og staaer saaledes opført paa den gjældende Finanslov. Desuden maa jeg bemærke, at Hs. Høihed siden høisalig Enkedronning Marie Sophie Frederikkes Død har havt Krav paa et Beløb af 4000 Rbd. aarlig, og det er kun ved en Feiltagelse i Finansministeriet, at det ikke allerede er blevet opført paa vedkommende Finanslovsforslag. Der er nemlig i sin Tid af høisalig Kong Christian den Ottende udstedt en formelig Forsikringsact, der aabenbart ikke er noget privat Document, men en ligefrem Statsact, hvisfølge et Beløb af 4000 Rbd., som har været udredet til Prindsen af den høisalige Enkedronning, skulde efter Hendes Majestats Død overtages af Statskassen. Dette er ogsaa, da den paa gjældende Act i sin Tid blev fremlagt, erkjendt for at være ganske i sin Orden, og det omhandlede Beløb var opført paa det Tillægsbevillingsforslag, der skulde have været Rigs-